

Skatten til Udløbet af den Maaned, hvori vedkommende Dødsfald er indtraadt. Det forekommer mig, at Boer burde gøres mere skattepligtige. Et betydeligere Bo kan jo henligge uopgjort i længere Tid, og at det saa skulde være fritaget for i aarvis at betale Skat, synes jeg ikke er rigtigt. Der kan være saadane Omstændigheder til Stede, at det vilde være aldeles uretfærdigt, at Boer paa denne Maade skulde være fritagne for Skat. Samtidig vil jeg tillige spørge, hvorledes det forholder sig med Hensyn til Godser, der ere under Administration. Vi have jo blandt andet her i Landet et stort Gods, der er under Administration, og Spørgsmaalet er da: Er vedkommende Person's Opholdssted Opholdskommune eller ikke? Det samme kunde man spørge om med Hensyn til umyndige paa Grund af Alder. Naar et saadant umyndigt Barn maasse sidder som Gjer af en meget stor Ejendom i en Kommune, og det tilfældigvis — og man kan maasse sige: ikke ganske frivilligt — opholder sig i en anden Kommune, synes det mig ikke ganske rigtigt, at dette Opholdssted betragtes som Opholdskommune. — I § 2, andet Stykke, hvor der er Tale om Vedtægterne, hedder det: „I Skattevedtægterne kan bestemmes, at der skal tages særligt Hensyn til saadan Skatteindtægt, der ikke ved forlods Stat paa fast Ejendom er beskattet til Kommunen.“ Det er her gjort afhængigt af Amtsrådernes eller Ministerens Skøn, hvad der skal bestemmes. Jeg vilde foretrække, om disse Udtryk bleve ændrede saaledes, at der kom til at staa: „I Skattevedtægterne skal bestemmes, at der kan tages særligt Hensyn til . . .“. Det vilde da blive Kommunerne, der tog disse Hensyn, og det vilde blive ens for alle; som det her er udtrykt, kan det blive forskelligt i de forskellige Amter. Jeg tror, at det vilde være rigtigst, om Kommunerne fik dette Skøn. — Saa er det efter § 8 et Spørgsmaal, om Kreditforeningerne ere skattepligtige. Der er nævnt forskellige Institutioner, som ere fritagne for Skat; Spare- og Laanekasser ere fritagne, naar de virke i Henhold til Loven af 28de Maj 1880. Men efter dette kan jeg ikke se, om Kreditkasser eller Kreditforeninger ere fritagne. Det forekommer mig at være urigtigt at beskaffe disse Institutioner, da det jo kun er Laantagerne, som herved ville blive beskattede, og de ere jo beskattede tilstrækkeligt i Forvejen gennem deres Stat til Amts- og Sognekommune. Jeg tror derfor, at det vilde være heldigst, om Kreditforeninger og Kreditinstitutioner i det hele taget kunde blive fritagne for Skat. — Med

Hensyn til § 18, hvor der er foreslaaet, at Halvdelen af, hvad der skal fordeles efter den nugældende Lov af 6te Juli 1867 § 50, kan fordeles efter Amtsrådets Skøn, kan det jo være meget godt, at der kan blive Lejlighed til et saadant Skøn, men det er en meget vanskelig Sag for Amtsrådene at foretage en Fordeling efter dette Skøn, og Amtsrådene trykke sig ogsaa ved det; det er ikke let at finde rigtige Regler for denne Fordeling. Den Kommune, der har den lille Byrde, skulde der jo saa helst paalægges en større Del efter dette Skøn, og den, der har de store Byrder, skulde kun bære en mindre Del. Men det kan være uretfærdigt at gaa for vidt efter denne Betragtning; da derved let kan fremkomme noget i Retning af at straffe en Kommune, der har holdt sine Udgifter lavere, og begunstige dem, der have faaet dem højere op. Det kan jo nemlig ste, at saadanne trykkende Forhold i Kommunen noget ere fremkaldte af en daarlig økonomisk Styrelse. — Jeg kunde have megen Sympati for Forslaget om Bygningskyld; hvis der kunde findes retfærdige Former for denne, kunde den igennem Amtsrådssfondens Udgifter faa et bedre Fordelingsgrundlag. Jeg ser imidlertid, at det har sine overordentlige store Vanskeligheder, fordi en Bygning jo ikke i og for sig er noget indtægtsgivende; det kan jo godt være, at den kun er en Byrde, og Forholdene forandre sig jo ogsaa der noget fra det ene Aar til det andet, navnlig naar det gælder Fabrikker; det vil vel være vanskeligt der at finde de rette Grænser for Bygningskylden. Men Spørgsmaalet er, om der ikke kunde være Tale om, at der kunde raades Bod paa disse Forhold paa et andet Grundlag, end ved at vedtage et Forslag om Bygningskyld. Skulde der være noget i Vejen for at lægge en Slags Hartkornsskat paa Formue og Lejlighed? Jeg kan ikke se, at det er absolut umuligt. Der er i Forvejen lagt Hartkorn paa Kirke- og Kongetienden, og Kirke- og Kongetienden er jo ogsaa en Indtægt. Vilde det være aldeles utænkligt, at noget lignende kunde ste paa Formue og Lejlighed hos de Gjere, som ikke have Jordbrug, til deres Besiddelser paa Landet? Der er den Ulempe ved en Bygningskyld, at den rammer slet ikke Formuen, den rammer alene den faste Ejendom. Kunde man nu komme til at lægge Hartkorn paa Formue og Lejlighed, saa tror jeg, at det var et mere retfærdigt Grundlag at fordele paa, det er muligt, at det ikke lader sig gøre, men jeg henstiller til Udvalget at tage denne Tanke op til Overvejelse, om det finder Grund dertil. — Jeg kan ikke andet end glæde mig over den Klarhed, der